

1:13-16 The Executioner: Dovid shoots the messenger?

1. Abarbanel to Shemuel II 1:14-16

והנה צוה דוד להרוג את הנער העמלקי הזה, לפי שעל פי התורה האומר לחבירו חבול לא יחבול ואם חבל חייב, כמו שהתבאר בתלמוד, כל שכן בענין המיתה, וכ"ש על המתת המלך, ואין מצות שאול אליו ממה שתנצל אותו מהעונש כן, דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין? Dovid ordered the execution of this Amalekite youth, because by Torah law if one tells another to wound him, he may not wound him, and one who does wound him is liable, as per Bava Kama 92a. Certainly regarding killing, and certainly for killing the king! And Shaul's command is not sufficient to exempt him from this punishment; when given instructions by the Master and the student, to whom does one listen?

2. Malbim to Shemuel II 4:10

הרגתיו יען היה "כמבשר בעיניו" ושמח על מיתתו:

I killed him because he was "like one who heralds [good news] in his own eyes," rejoicing over [Shaul's] death.

3. Similar cases Shemuel II 3:28-37, Shemuel II 4:8-12

4. Abarbanel to Shemuel II 1:14-16

ובראותו הנזר והצעדה על ידו שהיה מאמת דבריו, וגם לדעתו שהיה עמלקי וחשב שלהיותו ממשפח' עמלק השתדל להנקם משאול בעבור מה שעשה לעמו

And when he saw the crown and the bracelet on his arm, which verified his words, and also within his thought that this was an Amalekite, he thought that being from an Amalekite family, he would try to take revenge upon Shaul for what he had done to his nation.

5. Rashi to Shemuel II 1:2

יש בפסיקתא שזה דואג ואינו מיושב על לבי:

A Pesikta (to Parshat Beshalach) says that this was Doeg, but that doesn't sit right with me.

1:17-27 The Eulogizer: Dovid's attitude toward Shaul

6. Dovid's respect for Shaul Shemuel I 18, Shemuel I 24, Shemuel I 26

7. Mishnah, Horiyot 3:1

משיח שעבר ממשיחותו ואחר כך חטא וכן הנשיא שעבר מגדולתו ואח"כ חטא כהן משיח מביא פר והנשיא כהדיוט:

An anointed [kohen] who is no longer 'the anointed' and then sins, and a *nasi* who is no longer the leader, who then sins – the anointed kohen brings a bull [korban], and the *nasi* brings as a normal person does.

8. Abarbanel to Shemuel I 10:27

שבהמלכת המלך יצטרכו שני דברים בהכרח. האחד שיבחרהו הש"י ויבדלהו מתוך אחיו למלוך עליהם, וזה ע"י נביא בהמשחו אותו, כי אין ההמשחה זולתי אות הבחירה האלקית. והשני שבני ישראל ישימוהו למלך ויקבלוהו עליהם, כי שני הענינים האלה נכללים במאמר (דברים י"ז ט"ו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ד' אלקיך בו וגומר, הנה הבחירה האלקית היא על ידי נביא והשימה היא ע"י ישראל...

Crowning a king requires two elements. First, for Gd to choose him and separate him from his brethren to reign over them, via a prophet who anoints him, for anointing is only a sign of Divine selection. Second, for Israel to make him king and accept him upon them. Both elements are included in Devarim 17:15, "Place upon yourself a king whom Hashem your Gd will select, etc." Divine selection is via a prophet, and placement is via Israel.

9. Talmud, Berachot 8b

כדאמר להו רבי יהושע בן לוי לבניה... והזהרו בזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו דאמרינן לוחות ושברי לוחות מונחות בארון:

As Rabbi Yehoshua ben Levi told his son... And be careful with an elder who has forgotten his learning by compulsion, as we say, "The tablets and the broken tablets were placed in the Ark."

10. Ralbag to Shemuel II 1 Lesson 53

להודיע שאין ראוי לאדם שישמח בנפול אויביו אבל ראוי שיהיה חרד בנפילת שר וגדול ויזכרו כי כבר יתכן שיקרה לו כך...

To inform that one should not rejoice when his enemy falls; rather, he should tremble at the fall of a noble and a great leader, and remember that the same could happen to him...

11. Abarbanel to Shemuel I 16:14

יגיד הכתוב שמיד כאשר נמשה דוד למלך מיד צלחה עליו רוח אלקין קדישין ומיד סרה רוח מעם שאול, והיתה אצלי הסבה בזה לפי שלא היה זה הרוח לבד רוח הגבורה אשר ימצא בגבורים רבים יחד, אבל היה הרוח גודל הלב ברוח משפט... כפי הראוי למלך ישראל בפרט, וזה היה בלתי אפשרי שימצא בשניהם יחד... ולזה לא נזכר בשאול קודם לזה שסרה ממנו רוח ד' גם אחרי חטאו וגזרת ענשו כי אם אחרי שנמשח דוד.

The text said that immediately after David was anointed as king, the spirit of Gd overpowered him, and it immediately left Shaul. I think this was because this spirit was not only a spirit of might, as may be found in many mighty people together, but it was a spirit of magnitude of heart, a spirit of justice... as is suited for an Israelite king, specifically. This could not exist for two people together... And therefore it did not mention for Shaul before this that the spirit of Gd had left him, even after his sin and the decree of his punishment, but only after David was anointed.

12. Explaining 1:18

Radak (Pre-kinah)	ידך בעורף אויביך
Ralbag (Pre-kinah)	David encouraged Yehudah to fight, citing David taught Yehudah to shoot arrows like Plishtim, as per Sefer haYashar
Rashi/Yerushalmi (Kinah)	We have lost our warriors; now Yehudah must fight, as in Bereishit
Abarbanel (Kinah)	We have lost our warriors; even Yehudah should grieve, as in ואהבת לרעך כמוך

13. Radak to Shemuel II 1:23

אף על פי שהיו יודעים מותם במלחמה לא נפרדו מעם ד' ולא נעצרו ולא נסו מן המלחמה. ויתכן פירושו לא נפרדו זה מזה כי כאחד מתו כמו שהיו בחייהם נאהבים זה לזה:

Even though they knew they would die in war, they did not separate from Gd, they did not cease, and they did not flee from the battle. [Or] it could mean they did not separate from each other, for they died as one, as they were in their lives, beloved to each other.

14. Abarbanel to Shemuel II 1:23

היותם במלחמה תמיד מדובקים ומחוברים, ועם היותם בתוך עם רב ודולגים מפה אל פה ולוחמים מכאן ומכאן כפי צורך השעה ומצוקת האויבים, עכ"ז תמיד הלכו מחוברים, וזהו ובמותם לא נפרדו, עם היות שמנשרים קלו ללכת ממקום למקום ומארייות גברו במלחמה...

In war they always clung to each other, joined, even though they were in the midst of a great nation, leaping from here to there and fighting from here and from there according to the needs of the moment and the attack of the enemies. Still, they always went together. This is "in their death they were not separated," even though they were swifter than *nesharim* to go from place to place, and they were mightier than lions in battle...

15. Rabbi Amnon Bazak, פרק כ (2) פרשת החצים

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בֶּן אֶחָיו הָעִיר (כא:א) פסוק זה מחדד את העובדה, שבסופו של דבר לא הלך יונתן עם דוד, אלא חזר העירה. ייתכן, שלא הייתה כאן בכלל אפשרות אחרת, ואין להעלות על הדעת שיונתן אמר היה ללכת עם דוד ולהתנתק מאביו. אבל בשורה התחתונה, בפסוק זה חורץ יונתן את גורלו שלו. כיוון שכרך את גורלו בגורל אביו, ולא בזה של דוד, ממילא נגזר על יונתן למות עם אביו על הרי הגלבוע, ולא ליטול חלק במלכות דוד העתידה. רגע זה היה, כנראה, הטרגי ביותר בחייו של יונתן, וייתכן מאוד שעליו עתיד דוד לקונן: "שָׂאוּל וַיְהוֹנָתָן הַנְּאֻקָּהִים וְהַנְּעִימָם כְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ." בחירתו של יונתן בחייו להישאר לצד אביו, הביאה לכך שגם במותם לא נפרדו האב והבן זה מזה.

"And he arose and went, and Yehonatan came into the city." (21:1) This verse sharpens the reality that in the end, Yonatan did not go with David, but returned to the city. Perhaps there was no other option here, and one should not entertain the thought that Yonatan should have gone with David and separated from his father. But the bottom line is that in this verse, Yonatan seals his lot. Once he ties his lot with the lot of his father, and not with David's, it is necessarily decreed that Yonatan will die with his father in the Gilboa mountains, and not take part in David's future monarchy. This moment was, it appears, the most tragic in Yonatan's life. It is very possible that this is the subject of David's elegy, "Shaul and Yehonatan, who were beloved and pleasant in their lives, and in their deaths were not separated." Yonatan's choice to remain beside his father in his lifetime brought about the fact that in their death the father and son were not separated from each other.

16. 1:26 נפלאת אהבתך לי

Abarbanel Our shared love
Ralbag Your love for me (Shemuel I 18)
Malbim, Metzudat David My love for you (Shemuel I 20)

17. 1:26 More than "the love of women"

Radak The two wives of that time, Avigayil and Achinoam
Radak's father, Ralbag The love normally found between women and their husbands/children
Abarbanel, Malbim The love of women for Shaul, as described in 1:24-25
Midrash Shemuel The love of Michal and Avigayil

18. Midrash Shemuel 25:4

משתי נשים, אי זו זו מיכל ואביגיל, אביגיל בעולם הזה ומיכל לעתיד לבא.

From two women – who are these? These are Michal and Avigayil, Avigayil in this world and Michal in the next world.